

Samen kerken.....

WERELDLIJKE EREDIENST.

De laatste tijd is er veel te doen geweest over de viering van de liturgie in de Rooms-katholieke kerk in Nederland, met name als het gaat over de viering van de eucharistie. De regels zijn aangescherpt. Gelukkig is er in onze kerk ook aandacht voor catechese, diaconie en gemeenschapsopbouw.

We hebben nog maar kort de Goede Week achter de rug. Het levensoffer van Jezus, zijn kruisoffer, is het grootste offer van alle tijden. Welnu, dit offer was heel duidelijk geen kerkelijke plechtigheid. Integendeel. Jezus gaf zijn leven in een politiek en godsdienstig conflict. Daar moet je als kerkelijke mens toch wel even stil van worden. Wij zijn niet verlost door een offer in de tempel, maar door een profane terechtstelling op militair grondgebied. En dit profane, wereldlijke gebeuren werd door Jezus beleefd als de hoogste eredienst aan God. Onkerkelijker had dit offer van Jezus niet kunnen zijn. Het was een wereldlijke liturgie bij uitstek. En toch zijn wij daardoor verlost. En door deze daad van Jezus werd God de hoogste eredienst gebracht.

Voor de Israëliet uit de tijd van Jezus was er maar één plaats waar men God kon aanbidden: in de tempel van Jeruzalem. En toch loopt Jezus in het beslissende uur de tempel van Jeruzalem voorbij, en gebruikt Hij geen kerkelijke liturgie.

Zijn grootste eredienst beleeft Hij in zijn leven en zijn dood voor anderen. Op grond hiervan kan ook ons wereldlijk leven zelf eredienst zijn. Elke daad van liefde, elke vorm van hulpverlening, kan een God welgevallige offerande zijn.

In de jonge kerk was het al bijzonder moeilijk bij hun gemeenschappelijke liefdesmaaltijden te zeggen waar het gewone eten ophoudt, en waar de eucharistie begint.

Wil dit nu zeggen dat wij er verkeerd aan hebben gedaan kerken te bouwen, kerkelijke liturgie te maken, eucharistie te vieren in een sacrale sfeer? Neen. Maar het wil wel zeggen dat zonder wereldlijke eredienst - dat wil zeggen: zonder onderlinge bijstand en naastenliefde - ons gebed en onze kerkelijke liturgie in de lucht hangen en een leugen worden, gekleed in de franjes van een formalistische liturgie waarmee God echt niet wordt verheerlijkt.

En God beware ons ervoor dat we die weg inslaan.

We moeten aan het einde van onze liturgie elkaar aankijken en zeggen: 'Wij hebben nu liturgie gevierd. Als iemand van ons in de komende tijd in de put zit, kan hij of zij bij deze mensen terecht'.

Rinus v.d.Vegt, karmeliet.

Activiteiten van de Raad van Kerken: Bijbels Culinair op vrijdag 20 april a.s. Opgave via info@raadvankerkenborne.nl of telefonisch bij Rita Kremer 074-2667838.

Website: www.raadvankerkenborne.nl